

[Ritta Ahm.]

lovforslag, der her ligger til anden behandling, og som et af forligspartierne går vi naturligvis også ind for de ændringsforslag, som er stillet af boligministeren.

De af partier uden for forligspartierne stillede ændringsforslag kan vi ikke tilslutte os.

Vi erkender, at der stadig ligger problemer på disse områder inden for boligsektoren, men jeg mener også, at betænkningen danner baggrund for et videre positivt udvalgsarbejde, som vi gerne vil give vor fulde tilslutning.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg er beklageligvis ikke i stand til at takke for et grundigt udvalgsarbejde. På trods af at vi har haft et valg, og der er kommet nye medlemmer og nye partier i folketinget, så har forligspartierne ikke ønsket en normal udvalgsbehandling af de lovforslag, som vi her behandler. Der skulle ikke graves mere i det forlig, det var med at få det overstået hurtigst muligt. Endvidere ville man heller ikke behandle andre boliglovsforslag sideløbende med de lovforslag, som vi her behandler.

Det må man i allerhøjeste grad beklage, og jeg synes, at vi har fået ganske godt demonstreret, hvorledes man herinde er i stand til at majorisere sig frem og tilside sætte de regler, som man ellers har for forslagsbehandling, udvalgsbehandling m. v. Det har vi jo oplevet i nogle døgn, og den samme majorisering har vi i og for sig set i spørgsmålet her om behandlingen af disse boliglovsforslag, idet dem ønskede man ikke længere at gå i dybden med. Det var noget, der skulle overstås.

Med hensyn til forslag til lov om boligbyggeri vil jeg gerne, når hr. Knud Damgaard siger, at nu er usikkerheden omkring de 40.000 lejligheder bortvejret, for nu vil der blive bygget 40.000 lejligheder, spørge, som jeg har spurgt tidligere: hvordan vil det så blive gjort? Jeg vil gerne spørge hr. Knud Damgaard, om han heroppefra vil afgive en erklæring om, at der i 1975 nok skal blive bygget 40.000 boliger. Hvis han ikke vil det, så holder det jo ikke, så er der jo fortsat usikkerhed omkring dette problem.

Med hensyn til dette lovforslag vil jeg

først og fremmest henvise til de ændringsforslag, der er stillet af det kommunistiske parti. De bryder ganske radikalt med den linje, der ligger i det fremsatte lovforslag. Jeg ved godt, at man siger: har vi råd til en statsfinansiering af det almenyttige boligbyggeri med 97 pct.? Jeg mener ikke alene, at vi har råd, jeg mener i virkeligheden, at samfundet og skatteyderne, set over en længere årrække, sparer penge ved en sådan statsfinansiering. Alene det, der gives i rentesikring på en 80 m² lejlighed i den periode, rentesikringen løber, er sådan noget som en 118.000 kr. Det vil altså sige, at op imod halvdelen af anskaffelsessummen gives i rentesikring, og enhver kan se, at det er en forkert måde at bruge statens og skatteydernes penge på, i stedet for at disse beløb skulle gå direkte ind i finansieringen fra starten i anskaffelsessomkostningerne.

Tager vi så videre i betragtning, at efter vort forslag skal lånene tilbagebetales med en årlig ydelse på 4 pct., så kan man regne ud, at i løbet af 15 år er 60 pct. af lånet tilbagebetalt. Sammenligner man det med de 118.000 kr., som var givet i rentesikring, så kan man se, at det i virkeligheden er en besparelse for staten og for skatteyderne. Hertil kommer så, at tilbagebetalingen fortsætter således, at staten også får de resterende 40 pct. af lånet ind. Desuden slipper lejerner for at overtage den rentebyrde, som de ellers skal overtage i den takt, som rentesikringen aftrappes med.

Det skulle faktisk være meget klart, at det var den rigtige måde at finansiere det almenyttige boligbyggeri på, og derfor vil jeg ganske varmt anbefale at vedtage de ændringsforslag, vi har stillet. Subsidiært kan vi gå ind for de ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti.

Med hensyn til lejelovsforslaget vil jeg gerne sige, at dér har det ikke været muligt på grund af det forcerede arbejde, der er herinde, for os at komme med ændringsforslag, men vi agter at stille ændringsforslag til lejelovsforslaget ved tredje behandling. Det agter vi i særdeleshed at gøre vedrørende afsnittet om beboerrepræsentation og beboerdemokrati. Det er ganske givet, at der er noget værdifuldt i dette afsnit, hvis det bliver udformet på den rigtige måde, men det er nu udformet på den måde, at beboerrepræsentanterne har ret til at drøfte et-